

РЕШЕНИЕ

№ 2385

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 31.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2075** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 и чл. 44, ал. 8 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на А. Р. С., [дата на раждане] в П., без документи за самоличност, ЛНЧ [ЕГН], принудително настанен в СДВНЧ – Любимец, чрез адв. В. И., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 9 срещу Заповед с рег. № 5364з – 249/08.02.2021г. за продължаване на принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ, на основание чл. 44, ал. 8, изр. 3 – то от ЗЧРБ.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена при съществено нарушение на административно – производствените правила, в противоречие с материалния закон и целта на закона. Правят се възражения, че настаняването в СДВНЧ противоречие на целта на ПАМ – обезпечаване изпълнение на връщането в страната по произход, доколкото липсва разумна възможност за извеждането на А. Р. С.. Чужденецът е лице без гражданство от палестински произход, не разполага с документи за самоличност, за връщането му в Ивицата Газа се изисква разрешение от израелските власти. В контекста на така посочената процедура административният орган не е изследвал доколко реалистична е възможността за връщане в страната по произход. Не са предприети никакви действия по извеждането на чужденеца от страната. Изпълнението на заповедта за връщане е затруднено и с оглед разпространението на COVID – 19. Представени са писмени бележки. Направено е искане за присъждане на адвокатско възнаграждение на

основание чл. 38, ал.1, т. 2 от Закона за адвокатурата.

Ответникът - директорът на Дирекция „Миграция“, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Ч. представя писмени бележки, в които излага доводи за законосъобразност на оспорната заповед. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно уведомени, не изпращат представител за участие в производството и не изразяват становище по жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства ведно с доводите на страните, от фактическа страна установи следното:

Чужденецът е настанен първоначално в СДВНЧ – С. към Дирекция „Миграция“ на 16.03.2019г. по заповед на зам. началник на ГПУ – П., на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ във връзка със заповед рег. № УРИ- 5396 ПАМ – 4/16.03.2019г. на зам. началника на ГПУ – П. за налагане на принудителна административна мярка „връщане“. Настаняването е в периода от 16.03.2019г. до 17.07.2019г., за 4 месеца и 1 ден. Прекратяването е във връзка с производство по международна закрила по ЗУБ.

А. С. е настанен повторно в СДВНЧ на 13.08.2020г. със Заповед рег. № 5364з – 1311/13.08.2020г. на директор на Дирекция „Миграция“ МВР до отпадане на пречките за връщане в страната по произход, но за не повече от 6 месеца. Изложени са мотиви за опасност от укриване на чужденеца. Такива се съдържат и в предложение рег. № 5364р – 14112/13.08.2020г. на началник на отдел ПНМ.

Видно от приложен приемо – предавателен протокол УРИ 5364р – 14116/13.08.2020г., чужденецът е фактически настанен в СДВНЧ на 14.08.2020г.

На 02.02.2021г. с него е проведена беседа относно възможността за доброволното му връщане в П.. А. С. е отказал с мотиви, че там няма достатъчно средства да се издържа и не е спокоен за живота си. Желаете да остане в България, където да живее и работи.

Започнало е производство по издаване на заповед за продължаване на принудителното настаняване в СДВНЧ на основание чл. 44, ал. 8, изр. 3 от ЗЧРБ.

Изготвено е предложение рег. № 5364р – 2553/08.02.2021г. за продължаване на срока за настаняване в СДВНЧ за 6 месеца, считано от 14.02.2021г., в което е посочено, че чужденецът е с отказан статут на бежанец и хуманитарен статут, осъждан за незаконно преминаване на българската граница в опит да стигне до страна от З. Европа. Не притежава паспорт или парични средства, които да предостави като гаранция. Мотивирана е опасност от укриване. Затрудненията за изпълнението на ПАМ – „връщане в страната по произход“ са свързани с липсата на валиден документ за задгранично пътуване и усложнената обстановка поради обявената извънредна епидемична обстановка заради пандемията COVID – 19.

Издадена е процесната заповед, мотиви за която се съдържат и в предложение рег. № 5364р – 2553/08.02.2021г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен по смисъла на чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ орган – директорът на дирекция „Миграция“ и съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които

да са самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

Съгласно чл. 44 ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Алинея 8 от същият текст дава възможност настаняването да продължи до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца. По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешенния срок на принудителното настаняване по ал. 6, директорът на Дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок, не по-дълъг от допълнителни 12 месеца. Когато с оглед на конкретните обстоятелства по случая се установи, че вече не съществува разумна възможност по правни или технически причини за принудителното извеждане на чужденеца, лицето се освобождава незабавно.

В конкретния случай, със Заповед с рег. № 5364з – 249/08.02.2021г. на директора на Дирекция „Миграция“ принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ е продължено на основание чл. 44, ал. 8, изр. 3 – то от ЗЧРБ за срок не повече от 6 месеца, считано от 14.02.2021г.

Към датата на издаване на заповедта чужденецът е пребивавал в СДВНЧ в периода от 16.03.2019г. до 17.07.2019г. и от 14.08.2020г. до настоящия момент. Първоначалното настаняване е прекратено във връзка с образувано производство за международна закрила, приключило с отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В хипотезата на продължаване на срока на принудително настаняване в СДВЧ, което е допустимо само по изключение, административният орган следва да обоснове от една страна отказ на лицето да съдейства за връщането в страната по произход или забавяване на издаването на необходимите документи и от друга страна съществуването на реална възможност за принудителното извеждане на чужденеца. Указания за доказателствената тежест в процеса са дадени с разпореждането за насрочване на делото. В случая за периода от 14.08.2020г. не са предприети действия от страна на административния орган по извеждането на чужденеца от страната. Единственото действие по изпълнението на заповедта за връщане в страната по произход, което е доказано по делото е проведената беседа с чужденеца на 01.02.2021г. Не е започната процедура по получаване на документ за задгранично пътуване, за да се обоснове необходимостта от изчакване на получаването му. От представената по реда на ЗДОИ информация може да се направи извод, че е затруднено връщането на чужденци със страна по произход П.. За периода от 2016г. до 2020г. са издадени 27 заповеди за връщане и една за експулсиране, от които са изпълнени само три, а в периода от 01.01.2020г. до 18.11.2020г. - нито една. Съвкупно преценени доказаелствата по делото сочат на липса на реална възможност за принудителното извеждане на чужденеца от страната поради правни и технически причини, свързани с невъзможност за получаване на документи за задгранично пътуване, както и с ограниченията в придвижването във връзка с пандемията от COVID – 19.

Основателни са възраженията в жалбата, че липсва разумна възможност за извеждане на чужденеца по смисъла на чл. 44, ал. 8, изр. 5 от ЗЧРБ и чл. 15, пар.4, пр. 1 от

Директива 2008/115/ЕО. Принудителното настаняване в СДВНЧ в този случай е незаконосъобразно и противоречи на целта на закона да се гарантира изпълнението на връщането. Липсват данни за действия, предприети от административния орган пред компетентните власти в посолството на П. или И. за снабдяване на чужденеца с валидни документи, даващи възможност същият да бъде изведен от страната. От страна на ответника не е изяснено при какви условия е възможно завръщането в страната по произход. Съгласно чл. 15, пар. 1, изр. последно от Директива 2008/115/ЕО всяко едно задържане е за възможно най - кратък срок и продължава единствено по време на процедурите по извеждане и при надлежно изпълнение на тези процедури. В този смисъл е и чл. 44, ал. 8, изр. 5 от ЗЧРБ, съгласно който, когато с оглед на конкретните обстоятелства по случая се установи, че вече не съществува разумна възможност по правни или технически причини за принудителното извеждане на чужденеца, лицето се освобождава незабавно.

Неправилно е преценена фактическата обстановка по случая и е прието, че съществува разумна възможност за извеждане на чужденеца от страната. Оспорената заповед е необсонована и незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на правния спор на жалбоподателя се дължат разноски за адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от ЗА в минимален размер по чл. 8, ал. 3 от Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид горното, Административен съд София – град, I - во отделение, 43- ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед с рег. № 5364з – 249/08.02.2021г. за продължаване на принудителното настаняване на А. Р. С., [дата на раждане] в П., без документи за самоличност, ЛНЧ [ЕГН] в СДВНЧ, на основание чл. 44, ал. 8, изр. 3 – то от ЗЧРБ до отпадане на пречките за връщането му в страната по произход, за срок не повече от 6 месеца, считано от 14.02.2021г.

ОСЪЖДА Дирекция „Миграция“ – МВР да заплати на А. Р. С., [дата на раждане] в П., без документи за самоличност, ЛНЧ7000717253, принудително настанен в СДВНЧ – Любимец, чрез адв.В. И., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 9 сума в размер на 500 (петстотин) лева, представляваща минимално адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: